

Środa 17 listopad 2004

3. ponownie stwierdza, że celem Unii Europejskiej w odniesieniu do Kuby nadal jest poszanowanie praw człowieka i praw podstawowych, wspieranie procesu przemian w kierunku pluralistycznej demokracji i trwałej odbudowy gospodarki zorientowanej na poprawę warunków życia kubańskiego społeczeństwa;
4. energicznie potępia wydalenie przez władze kubańskie trzech parlamentarzystów z państw członkowskich Unii Europejskiej, jak również dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych i wyraża swą solidarność z nimi oraz z członkami demokratycznej opozycji;
5. ponawia zaproszenie dla Pana Oswaldo Payá Sardiñas, laureata nagrody im. Sacharowa przyznanej przez Parlament Europejski w 2002 r. oraz nalega, aby władze kubańskie wydały mu niezbędne zezwolenia, aby mógł on wystąpić przed instytucjami Wspólnoty;
6. stwierdza, że w tych okolicznościach, uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, zezwolenie na wyjazd O. Payá Sardiñas i dokonanie znacznego postępu na drodze ku demokracji i poszanowaniu praw człowieka i praw podstawowych stanowią warunki niezbędne do ewentualnej modyfikacji wspólnego stanowiska Unii Europejskiej w sprawie Kuby i działań przyjętych jednogłośnie dnia 5 czerwca 2003 r.;
7. podkreśla, że embargo nałożone na Kubę przez Stany Zjednoczone jest nieskuteczne i że należałoby je znieść;
8. podkreśla, że przyszłość polityczna Kuby powinna opierać się wyłącznie na woli jej obywateli;
9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej Republiki Kuby, a także Panu Oswaldo Payá Sardiñas, laureatowi nagrody im. Sacharowa przyznawanej przez Parlament Europejski.

P6_TA(2004)0062

Spotkanie Rady Europejskiej (Bruksela 4-5 listopada 2004)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wyniku spotkania Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 4-5 listopada 2004 roku

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski Prezydencji po spotkaniu Rady Europejskiej w dniach 4-5 listopada 2004 r. (dokument końcowy 14292/04),
- uwzględniając sprawozdanie Rady Europejskiej oraz oświadczenie Komisji złożone podczas spotkania Rady Europejskiej w dniach 4-5 listopada 2004 r.,
- uwzględniając program haski dotyczący przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

W sprawie przygotowania przeglądu w połowie okresu strategii lizbońskiej oraz sprawozdania na wysokim szczeblu (sprawozdanie Koka)

1. wita z zadowoleniem potwierdzenie przez Radę Europejską ważności i znaczenia zrównoważonej strategii lizbońskiej o wymiarze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym i podkreśla, że równowaga ta jest ważna zarówno dla europejskiej wizji społeczeństwa jak i dla światowej konkurencyjności Europy; nalega na ambitne wyznaczenie rozmiaru społecznego i środowiskowego; ubolewa nad faktem, że strategia ta do tej pory nie przyniosła większości zamierzonych rezultatów;

Środa 17 listopad 2004

2. zwraca uwagę na konkluzję raportu Koka, że niewłaściwa realizacja strategii lizbońskiej przez Państwa Członkowskie jest główną przeszkodą w osiągnięciu szybszego postępu w kierunku realizacji jej celów i wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na to zagadnienie w sprawozdaniu na półmetku tej strategii oraz do zawarcia w nim odpowiednich zaleceń obejmujących władze europejskie, krajowe i regionalne; przyznaje, że należy znaleźć lepszy sposób oceny postępu procesu lizbońskiego;
3. zgadza się z wnioskiem raportu, iż Parlament powinien być w sposób bardziej bezpośredni zaangażowany w proces monitoringu i zachęcania do terminowego osiągnięcia celów lizbońskich; potwierdza, że przegląd strategii w połowie jej trwania będzie tematem pełnej debaty na jednej z przyszłych sesji plenarnych Parlamentu; odnotowuje harmonogram lepszego stanowienia prawa i podejmuje się współpracować w tym zakresie z Komisją i Radą jako współprawodawca;
4. uważa, że dla osiągnięcia pożądanego wzrostu Europa powinna skoncentrować się zarówno na reformach strukturalnych jak też działaniach makroekonomicznych podejmowanych przez UE i 25 rządów, które objąć powinny inwestycje w ludzi, badania naukowe i innowacje stymulujące wzrost gospodarczy i zatrudnienie bez zagrożenia stabilności finansów publicznych;
5. uważa, iż Rada Europejska powinna podkreślić wymiar środowiskowy, mianowicie w celu walki ze zmianami klimatycznymi przewidzianej w protokole z Kioto, oraz podkreśla potrzebę pełnej integracji strategii zrównoważonego rozwoju ze strategią lizbońską;
6. wyraża ubolewanie, w kontekście budowy gospodarki opartej na wiedzy, z powodu tego, iż Rada ponownie nie osiągnęła porozumienia w sprawie wspólnotowych patentów, a ponadto z uwagi na fakt, że nakłady na badania naukowe i rozwój są znacznie niższe od celu, którym jest 3 % PKB;
7. wita z zadowoleniem uznaniem czynników demograficznych i prosi o uznanie działań zajmujących się konsekwencjami starzenia się populacji Europy za polityczny priorytet.

W sprawie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości: program haski

8. przyjmuje do wiadomości przyjęcie nowego wieloletniego programu na następne pięć lat;
9. z zadowoleniem wita historyczną decyzję Rady Europejskiej zastosowania nie później niż od 1 kwietnia 2005 roku głosowaną kwalifikowaną większością głosów oraz procedury współdecydowania do wszystkich obszarów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (tytuł IV) z wyjątkiem legalnej migracji; przypomina, iż spełnia to od dawna wyznaczony cel Parlamentu Europejskiego na kolejne konferencje międzyrządowe i wzywa Komisję do zastosowania tych nowych, demokratycznych i skutecznych procedur decyzyjnych przy najbliższej sposobności i bez żadnych ograniczeń;
10. przypomina, że w świetle art. 67 ust. 2 Traktatu WE wymagane jest również, by Rada w tym samym terminie i w ramach tej samej procedury „dostosowała” uregulowania dotyczące jurysdykcji Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na tym obszarze;
11. z zadowoleniem wita podkreślenie w programie haskim zagwarantowania podstawowych praw, minimalnych zabezpieczeń proceduralnych oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości; ubolewa nad brakiem spójności i brakiem środków na instrumenty gwarantujące podstawowe prawa;
12. podkreśla pilną potrzebę ograniczenia nielegalnej imigracji, a jedyną drogą ku temu jest spójna i obszerna europejska polityka azyłowa i imigracyjna; przyjmuje do wiadomości intencję przejścia do drugiego etapu wspólnego europejskiego systemu azyłowego, ale przypomina Radzie Europejskiej, że dyrektywa dotycząca procedur azyłowych nie została jeszcze przyjęta;
13. podkreśla potrzebę poczynienia znacznego i istotnego postępu we wprowadzaniu wspólnej europejskiej polityki imigracyjnej i nalega na globalne i zrównoważone podejście do spraw imigracji łącznie z konkretnymi propozycjami zapewniającymi wymianę najlepszych krajowych rozwiązań w dziedzinie przyjmowania imigrantów, ich integracji i niedyskryminacji; podkreśla też, że wspólna procedura azyłowa UE musi być uzupełniana wsparciem w rejonach pochodzenia i tranzytu i oparta na wysokich standardach wykonania i pełnym poszanowaniu międzynarodowych zobowiązań UE i jej Państw Członkowskich;

Środa 17 listopad 2004

14. odnotowuje wagę, którą Rada przywiązuje do budowy przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, szczególnie w świetle terrorystycznych ataków w Stanach Zjednoczonych w dniu 11 września 2001 roku i w Madrycie w dniu 11 marca 2004 roku, podkreśla jednak potrzebę zachowania właściwej równowagi pomiędzy wymogami obrony porządku publicznego i ochroną danych oraz podstawowych wolności;
15. podkreśla potrzebę zapewnienia w ramach nowej perspektywy finansowej wystarczających środków na potrzeby przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; zauważa, że bez dostatecznych środków nie będzie możliwe wykonanie posunięć przewidzianych w programie haskim;
16. z zadowoleniem wita oświadczenie holenderskiej prezydencji w sprawie zasad transparentności, ubolewa jednak nad brakiem zobowiązania Rady do wdrożenia zasad transparentności w dziedzinie jej pracy legislacyjnej jeszcze przed ratyfikacją konstytucji; potwierdza, że zasada ta ujęta jest już w obecnym traktacie (art. 207 TWE) i nie ma powodu do dalszej zwłoki;
17. podkreśla niezmiennie znaczenie podejmowania działań na polu przeszkód ponadgranicznych dla sądownictwa cywilnego podyktowane faktem, że dostępność sądownictwa cywilnego odnosi się do obywateli w ich codziennym życiu i z kolei usprawnia funkcjonowanie rynku wewnętrznego; obstaje przy stanowisku, że sprawą kluczową jest, by, przy przestrzeganiu zasady o wzajemnym poszanowaniu, podjęto kroki praktyczne w celu zmniejszenia różnic proceduralnych pomiędzy systemami prawnymi i powołania sądowniczych programów szkoleniowych oraz ewentualnie rozważenie utworzenia Europejskiej Szkoły dla Sędziów.

Komunikacja społeczna w Europie

18. odnotowuje wnioski w sprawie komunikacji społecznej w Europie; uznając, że poszczególne kampanie związane z ratyfikacją pozostają w gestii krajowej, nalega na przyjęcie przez Radę Europejską zbiorowej odpowiedzialności za możliwie najszybsze wprowadzenie konstytucji w życie, wobec czego widzi potrzebę wyraźnego kierownictwa na szczeblu UE koordynującego kampanię na rzecz konstytucji.

W sprawie Iraku

19. wyraża troskę z powodu trudności w odbudowie bezpieczeństwa oraz warunków do przygotowania wolnych i uczciwych wyborów planowanych na styczeń 2005 roku, jak też odbudowy kraju, której celem jest pełne przywrócenie mu suwerenności; wyraża również troskę z powodu ofiar wśród ludności cywilnej w wyniku obecnych operacji wojskowych;
20. zdecydowanie potępia wszelkie akty masowej przemocy, ataki terrorystyczne oraz branie zakładników, które prowadzą do licznych ofiar wśród ludności cywilnej i przypomina rezolucję 1546 ONZ⁽¹⁾, która zobowiązuje wszystkie strony do działań z poszanowaniem międzynarodowego prawa i praw człowieka;
21. z zadowoleniem przyjmuje deklarację Rady Europejskiej dotyczącą stosunków między UE a Irakim i w pełni podziela zaangażowanie i determinację związane z odbudową i transformacją Iraku oraz jego reintegracją ze wspólnotą międzynarodową jako partnerskim, suwerennym, niezależnym, bezpiecznym, zjednoczonym, prosperującym i demokratycznym państwem; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje plan działań i inicjatyw przewidzianych na potrzeby realizacji tego celu;
22. uważa, iż nadchodząca konferencja, która odbędzie się w Sharm el Sheikh w dniu 23 listopada 2004 roku, będzie pierwszym krokiem na drodze do wdrożenia rezolucji 1546 Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz prawa międzynarodowego;
23. domaga się udziału jak najszerzej rozumianej sceny politycznej w wyborach do tymczasowego Zgromadzenia Narodowego i zapewnienia, że wybory te będą wolne i rzetelne oraz liczy na wsparcie UE w przygotowaniu tychże wyborów;
24. wyraża poparcie dla pakietu finansowego przyjętego w odniesieniu do Iraku, zwraca jednak uwagę na brak spójności w działaniach Rady, która popierając różne nowe programy i polityki w sprawie Iraku, nie wskazując, czy źródłem ich finansowania stanie się instrument elastyczności, przyjmując restrykcyjną postawę wobec dodatkowych środków w budżecie UE na 2005 rok; ponawia swoje zdecydowane stanowisko dotyczące nowych środków, które nie mogą zostać przyjęte kosztem innych zewnętrznych priorytetów politycznych;

⁽¹⁾ Dokument Organizacji Narodów Zjednoczonych S/RES/1546(2004) z dnia 8 czerwca 2004 r.

Środa 17 listopad 2004

25. wyraża ubolewanie, iż Rada nie zajęła stanowiska w kwestii ostrzeżeń wysuwanych przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej (IAEA), dotyczących nieuchronnego zagrożenia związanego z rozprzestrzenianiem broni jądrowej i wzywa wielonarodowe siły oraz tymczasowy rząd iracki do natychmiastowego zapewnienia IAEA nieograniczonego dostępu do wszystkich irackich obiektów jądrowych w celu przeprowadzenia globalnej oceny zarówno tychże obiektów, jak i ewentualnego radioaktywnego skażenia ludzi i środowiska oraz do pełnego informowania IAEA o wszelkich działaniach związanych ze znanymi byłymi irackimi obiektami jądrowymi;

26. wyraża poparcie dla propozycji UE dotyczącej „misji zapewniającej zintegrowane siły policyjne, rządy prawa i cywilną administrację”, mając na celu wsparcie irackiej policji oraz rozwijanie zdolności służb sądowniczych, karnych i dochodzeniowych, wzywa też Prezydencję UE do omówienia z irackim rządem tymczasowym kwestii ustanowienia wspólnej iracko-międzynarodowej komisji do spraw osób zaginionych.

W sprawie Bliskiego Wschodu

27. dołącza się do wyrazów solidarności z Palestyńczykami, wyrażonych przez Radę Europejską w następstwie śmierci prezydenta Arafata oraz potwierdza swoje pełne poparcie dla prawowitych przedstawicieli władz palestyńskich;

28. ponownie oświadcza, co szczególnie ważne w chwili obecnej, iż rozwiązanie konfliktu na Bliskim Wschodzie jest możliwe wyłącznie poprzez negocjowanie zdecydowanego i ostatecznego porozumienia w sprawie pokoju, jak zaznaczono w mapie na rzecz pokoju (Roadmap for Peace), bez uprzedniego stawiania warunków i w oparciu o istnienie dwóch demokratycznych, suwerennych i zdolnych do istnienia państw — Izraela i Palestyny — współżyjących pokojowo obok siebie, w ramach bezpiecznych i uznanych granic, wewnątrz których zapewnione będzie pokojowe współistnienie chrześcijan, muzułmanów i Żydów;

29. wyraża przekonanie, iż władze Palestyny będą w stanie zapewnić normalne funkcjonowanie instytucji, zorganizować wolne i rzetelne wybory prezydenckie, ustawodawcze i lokalne oraz utrzymać sytuację pod kontrolą, w celu zachowania ładu i porządku publicznego podczas przeprowadzania tych działań; wyraża zaangażowanie UE we wspieraniu władz Palestyny w przygotowywaniu wyborów na terytorium palestyńskim i wzywa Izrael do niezakłócania i ułatwienia tychże wyborów;

30. szczególnie popiera zbiór praktycznych sugestii dotyczących bezpieczeństwa, reform i finansowego wsparcia UE, wyrażonych przez wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) i popartych przez Radę Europejską, mając na celu reaktywację i ponowną realizację pokojowej mapy na rzecz pokoju dla Bliskiego Wschodu.

W sprawie Sudanu

31. podziela poważny niepokój Rady, wyrażony we wnioskach Rady w dniu 2 listopada 2004 r., dotyczący pogarszania się bezpieczeństwa i sytuacji humanitarnej w regionie Darfuru, co wynika z ponownej fali przemocy ze strony rebeliantów i armii obywatelskiej, dodatkowo spotęgowanej okrutnym i przymusowym przesiedlaniem ludności, dokonywanym przez rządową armię Sudanu;

32. stanowczo nalega na zakończenie działań militarnych przez wszystkie strony konfliktu oraz na pełne poszanowanie porozumienia w sprawie zawieszenia broni z Ndżameny z dnia 8 kwietnia 2004 roku, jak i rezolucji 1556 ⁽¹⁾ i 1564 ⁽²⁾ Rady Bezpieczeństwa ONZ;

33. wzywa UE i jej Państwa Członkowskie do wspierania, a wszystkie strony konfliktu do pełnej współpracy z komisją ONZ prowadzącą dochodzenia w sprawie naruszania międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka, zezwalając jej również na stwierdzenie, czy doszło do przypadków ludobójstwa oraz na wskazanie sprawców tego typu wykroczeń;

34. wyraża zadowolenie z potwierdzenia przez Radę Europejską poparcia dla misji Unii Afrykańskiej w Darfurze i wzywa Państwa Członkowskie do jak najszybszego spełnienia przyrzeczenia dostarczenia niezbędnych ekspertyz dotyczących zwiększenia zasięgu misji UA; zaznacza, iż wspólnota międzynarodowa, w bliskiej współpracy z Unią Afrykańską, musi uczynić więcej, aby zapewnić ochronę cywilom w Darfurze w obliczu nieustających zabójstw i gwałtów; w związku z powyższym sugeruje, aby UA, ONZ i UE pracowały wspólnie, mając na celu wysłanie większej liczby obserwatorów ds. praw człowieka i ustanowienie międzynarodowych sił policyjnych;

⁽¹⁾ Dokument Organizacji Narodów Zjednoczonych S/RES/1556 (2004) z dnia 30 lipca 2004 r.

⁽²⁾ Dokument Organizacji Narodów Zjednoczonych S/RES/1564 (2004) z dnia 18 września 2004 r.

Środa 17 listopad 2004

35. wzywa UE i jej Państwa Członkowskie do kontynuowania wsparcia wyrażanego wobec toczących się procesów pokojowych z Abudży i Naivasha, aby uniknąć ryzyka opisywanego przez specjalnego przedstawiciela ONZ w Sudanie, Jana Pronka, „jako stan anarchii, całkowity upadek ładu i porządku publicznego”;
36. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez rząd Sudanu, Ruch na rzecz Sprawiedliwości i Równości (JEM) oraz Armię Wyzwolenia Sudanu (SLM) protokołu w sprawie poprawy sytuacji humanitarnej w Darfurze oraz protokołu w sprawie poprawy bezpieczeństwa w Darfurze;
37. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do podjęcia decyzji w sprawie globalnego embarga na dostawy broni do Sudanu oraz do wcielenia sankcji przeciwko osobom odpowiedzialnym za masowe naruszenie praw człowieka oraz inne okrucieństwa w perspektywie niedawnych naruszeń zobowiązań wynikających z zawieszenia broni i procesu pokojowego, jak i do zapewnienia, że żadna z powyższych sankcji nie przyczyni się do zwiększenia cierpienia ludności Sudanu.

W sprawie Iranu

38. wyraża poparcie dla starań Unii Europejskiej i jej Państw Członkowskich, mających na celu wynegocjowanie z rządem irańskim porozumienia dotyczącego programu broni jądrowej zapewniającego przejrzystość oraz zgodność ze standardami IAEA; przyjmuje do wiadomości niedawne oświadczenie władz irańskich, oznajmiające zawieszenie programu wzbogacania uranu;
39. wyraża jednocześnie głębokie zaniepokojenie w związku z pogorszeniem się sytuacji w zakresie praw człowieka w tym kraju i potwierdza, że trwała i długoterminowa współpraca z Iranem, włączając w to kwestie polityczne, może być budowana wyłącznie w oparciu o rzeczywisty postęp i poprawę bieżącej sytuacji.

W sprawie Ukrainy

40. podziela ocenę Rady, zgodnie z którą Ukraina jest kluczowym sąsiadem i partnerem, jak i ubolewanie, że pierwsza tura wyborów prezydenckich w dniu 31 października 2004 roku nie spełniła znacznej liczby międzynarodowych standardów dotyczących demokratycznych wyborów, w związku z czym wyraża swoje zaniepokojenie;
41. niniejszym wzywa władze Ukrainy do zajęcia się stwierdzonymi brakami jeszcze przed drugą turą wyborów oraz do stworzenia niezbędnych warunków do wolnych i rzetelnych wyborów, zwłaszcza poprzez zapewnienie obydwóm kandydatom równego dostępu do państwowych mediów;
42. zwraca szczególną uwagę na aresztowanie burmistrza Kimlacza z Wyszgorodu (powiat Kijów) i wzywa władze ukraińskie do natychmiastowego unieważnienia tego aresztowania;
43. bardzo pozytywnie odbiera wysoką frekwencję, zainteresowanie oraz poważne podejście do wyborów okazane przez ukraińskich obywateli i niniejszym wzywa Radę i Komisję, zakładając, że druga tura wyborów prezydenckich spełni międzynarodowe standardy, do jak najszybszej realizacji planu działania dla Ukrainy, a zwłaszcza do skupienia się i nadania priorytetowego statusu działaniom mającym na celu budowę społeczeństwa obywatelskiego;
44. jeśli Ukraina uczyni krok w kierunku demokracji, zaapeluje do Komisji i Państw Członkowskich o otwarte rozważenie jej polityk partnerstwa i sąsiedztwa w uznaniu europejskich aspiracji Ukrainy.

W sprawie zewnętrznych aspektów polityki wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości UE

45. przyjmuje do wiadomości zaangażowanie Rady w udzielanie wsparcia krajom trzecim, mianowicie krajom pochodzenia i krajom tranzytowym dla starających się o azyl i emigrantów, w celu zwalczania nielegalnej imigracji, ulepszenia systemu zarządzania migracjami i zapewnienia ochrony uchodźcom; podkreśla jednak, iż wszelkie tego typu działania nie mogą oddziaływać na sposób alokacji pomocy rozwojowej UE, ani też na priorytet UE wspierania krajów rozwijających się, którym zgodnie z zapisami Konstytucji UE

Środa 17 listopad 2004

musi pozostać zwalczanie ubóstwa; wzywa Komisję oraz Wysokiego Przedstawiciela do zapewnienia, by strategia w sprawie zewnętrznych aspektów unijnej polityki wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, która ma zostać przedstawiona do końca roku 2005, zapewniała ochronę pomocy rozwojowej przed wykorzystaniem jej do celów politycznych;

*

* *

46. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz krajowym parlamentom Państw Członkowskich oraz Bułgarii i Rumunii.
